

Stockholms blodbad.

27

relationerna från Christiern II:s kansli är på grund av den tilltro, som skänkts den, värdesättningen av Uppsalakanikernas relation. Kritiken rör sig här med vida större svårigheter.

Utgångspunkten ger sig själv: en rent formell jämförelse mellan relationen å ena sidan, klagoskriften och sententian å den andra. Föreligger rent formellt någon den förras beroende av de senare?

Förhållandet framgår klart, om man jämför vad sententian har att berätta om händelserna torsdagen den 8 november med motsvarande delar av relationen.

Sententian.

Torsdagen näst efter Omnium sanctorum vore vi (∴ Göstaf, ärkebiskop, Jöns i Odense etc., biskopar, Jören Tursson, domprost, etc., doktor Larens av predikareorden, mästare Mattis etc., kaniker) tillhoppa kallade . . . i store salen . . . och satte . . . mästare Jon i rätta för oss, om samme missgerningar icke vara uppenbart kätteri emot romarekyrkan. Då anammade vi det ärende till oss och övervägde det . . . Och efter . . . de . . . sig bebundo . . . och besvuro . . . i vilke förskrivne stycker (de) trätt have ifrån den helga romerska kyrkans lydno . . . vi icke annat finna kunna efter den heliga kyrkans, kejsarens och Sveriges lag än . . . skole . . . de för uppenbare kättare hållas.

Relationen.

Torsdagen där näst efter . . . Omnium sanctorum . . . bleve alle biskopar, prelater, kaniker och klostergivne män . . . tillhoppa kallade på store salen . . . till vilke herr Johannes Belle-nacke . . . sådane spørsmål framförde, om de som have sig tillhoppa svurit och . . . tillhoppa förbundet mot helge romerske stolen . . . äre hållande för kättare. Om vilket spørsmål lärde män . . . sig om berådde och svarade efter evangelium och andelige rätten, att vilken med förbenämnde sak varder funnen, han skulle hållas för en kättare.

De här anförda parallellställena visar, att ordningsföljden väl kan vara rubbad, men att samma ord, satsfogning och gång i framställningen återfinnes på båda ställena. Vad